

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/447/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811203713
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811203713.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q., so sídlom X., L. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného H., so sídlom X., L. X proti odporcovi I. V., bytom L., R. XXX/XX, zastúpeného ustanovenou opatrovníčkou Y. X., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu U., so sídlom X., K. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného H., so sídlom X., U. X, o zaplatenie 128,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. novembra 2012, č.k. 8C/47/2012-76, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur, na účet H., so sídlom X., U. X, vedený v O. X., H., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 9,87 eur navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu X. po právoplatnosti rozhodnutia a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 58,15 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 14.03.2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie 128,97 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prievidza rozhodol platobným rozkazom zo dňa 02.05.2011, č.k. 4Ro/54/2011-18, ktorý bol uznesením súdu zo dňa 28.10.2011, č.k. 4Ro/54/2011-28 zrušený podľa § 173 ods. 2 O.s.p. Do tohto konania dňa 21.05.2012 vstúpil vedľajší účastník U., a to na strane odporcu. Vedľajší účastník je vo veci zastúpený V., so sídlom U. X, X., IČO XX XXX XXX, na základe splnomocnenia. Podaním, doručeným dňa 03.08.2012, navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu, konanie žiadal zastaviť, o náhrade trov konania žiadal rozhodnúť podľa § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ účinne zobral späť návrh v celom rozsahu, preto súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil podľa § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. O vrátení súdneho poplatku vo výške 9,87 eur, kráteného o 6,63 eur, bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že na ich náhradu zaviazal navrhovateľa z dôvodu, že zavinil zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal súd prvého stupňa trovy konania v celkovej výške 58,15 eur, a to za 2 úkony právnej služby á 16,60 eur z tarifnej hodnoty 153,01 eur - istina 128,97 eur + úrok z omeškania 24,04 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 27.06.2012), 2 x režijný paušál á 7,63 eur, sumu 15,26 eur a 20 % DPH vo výške 9,69 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom vyjadrení žiadal uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,92 Eur. Uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Vzhľadom k tomu, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd správne priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania. SZ OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, aby súd pri rozhodovaní o trovách použil § 150 O.s.p. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. O procesnej disciplinovanosti vedľajšieho účastníka v tomto prípade nemôže byť sporu, a to z dôvodu, že vedľajší účastník si uplatňoval v konaní iba dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny 128,97 eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo dňa 03.08.2012, doručené späťvzatie návrhu navrhovateľa, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 58,15 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 27.06.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 58,15 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení platnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,63 eur + 20 % DPH, vo výške 3,19 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.